

Dimitrije Ugrin-Šparac **(1933. – 2004.)**

Naš dragi profesor rođen je u Beogradu 1933., a preminuo u Zagrebu 2004. godine. Svoj radni vijek je najvećim dijelom proveo na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu. Bio je vrlo aktivan član cjelokupne hrvatske matematičke zajednice.

Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Vinkovcima. Godine 1952. upisao je Tehnički fakultet u Zagrebu i diplomirao 1959. Tokom studija bio je demonstrator u Zavodu za primijenjenu matematiku i zdušno pomagao studentima. Kako je bio stipendist Instituta Ruđera Boškovića, morao je tamo odraditi dvije godine. Odmah nakon toga postao je asistent na FER-u 1961. Doktorsku disertaciju iz matematike pod naslovom Neka svojstva Bernoullijevih brojeva i polinoma s posebnim osvrtom na primjene u teoriji brojeva obranio je 1965. pod mentorstvom profesora Đure Kurepe na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Za docenta je izabran 1966., za izvanrednog profesora 1971., a za redovitog profesora 1981. Bio je predstojnik zavoda te prodekan za nastavu FER-a.

Matematičke aktivnosti profesora Ugrin-Šparca vezane su i uz Institut za matematiku Sveučilišta u Zagrebu, sve do njegovog ukinuća. Za člana njegova znanstveno-stručnog kolektiva bio je izabran 1962., 1968. postaje voditelj Seminara za algebru i teoriju brojeva, a 1971. bio je izabran za predstojnika Odjela za teoriju brojeva i algebru, te tada čelne matematičke znanstvene ustanove.

U znanstvenom opusu profesora Ugrin-Šparca najviše radova ima iz teorije brojeva. Preostali radovi pripadaju područjima numeričke analize, matematičke fizike, realnih funkcija, Fourierove analize, te stohastičkih procesa.

Prof. Ugrin-Šparac autor je nekoliko sveučilišnih skripata te udžbenika Primjena teorije vjerojatnosti. Na diplomskoj nastavi na FER-u vjerojatno nije bilo matematičkog predmeta koji nije predavao. Završeni studij elektrotehnike omogućavao mu je za svoje predmete na dodiplomskoj i postdiplomskoj nastavi izabirati ona poglavlja više matematike koja su inženjerima najpotrebnija, a matematičku teoriju potkrijepiti inženjerima razumljivim primjerima. Držao je i predavanja na postdiplomskom studiju PMF-a. Predavao je i na postdiplomskom studiju FESB-a u Splitu, Univerzitetu u Banjaluci, te na Geodetskom fakultetu u Zagrebu. Takav intenzivan rad s postdiplomandima rezultirao je brojnim mentorstvima, 10 magistarskih i 4 doktorska rada.

Svojim cjelokupnim predanim predavanjima u okviru akademske zajednice bio je uzor mlađim kolegama. Pojam matematičara širokog, enciklopedijskog znanja; pojam vrsnog i marljivog znanstvenika kojem je znanost bila životno opredjeljenje; pojam iznimno korektnog nastavnika i suradnika. Bio je profesor urođene finoće koji je zračio suzdržanošću. Ostao je svima koji su ga poznavali u dubokom i trajnom sjećanju.

Željko Hanjš